

Miliardarii naziști după război

De Tiberiu Ezri

Naziștii ar fi putut să-i șantajeze pe evreii europeni și să le ceară o sumă în schimbul permisului de a emigra, cruțându-le astfel viața. Dar de ce să-i șantajeze, dacă puteau să le ia totul cu forța și pe deasupra să-i și ucidă?

La fel, industriașii miliardari naziști puteau găsi mâini de lucru ieftine printre evrei, prizonierii de război, sau slavii pe care îi considerau o rasă inferioară, dar de ce să le plătească un salariu minim, dacă puteau să-i aibă ca sclavi? Deci este clar că resursele materiale, financiare și de muncă ale Germaniei naziste erau la un moment dat aproape inepuizabile, ceea ce a intensificat fanatismul naționalist, xenofobia și rapacitatea care le-au adus câștiguri enorme, transformându-i pe capii naziști și pe industriașii care îi susțineau în multi-miliardari.

Despre averea criminalului Hermann Göring am scris într-un alt articol. Având un "suflet de artist", el a furat de la evreii germani și de la cei de pe teritoriile ocupate opere de artă de o valoare inestimabilă.

Averea lui Hitler

Dar ce se știe despre [Hitler](#)? Oare el era doar un ideolog fanatic, sau s-a și îmbogățit de pe urma ideologiei sale? Hitler se trăgea dintr-o familie săracă, iar "cariera" lui de caporal în timpul Primului Război Mondial și de pictor amator netalentat nu l-a îmbogățit. Însă Hitler a reușit să-și vândă cartea otrăvită de rasism, *Mein Kampf* (Lupta mea), mai ales după ce a devenit cancelar în 1933, ceea ce i-a

adus mulți bani, vânzând în jur de cinci milioane de cărți. Dar și poziția de cancelar și în același timp de președinte de stat, era plătită cu un salariu de milioane de Reichsmarks (RM). Pe deasupra, Hitler a decis că salariul Führerului nu trebuie impozitat. Deși hiperinflația a sărăcit țara și a produs milioane de șomeri în Germania, Hitler și partidul nazist primeau sume mari de bani de la admiratorii lor bogătași din țară și de peste hotare.

Printre aceștia se număra și fabricantul american de mașini, cunoscut antisemit, Henry Ford. În Germania, printre suporterii fervenți a naziștilor erau familia fabricantilor de pian, Bechstein, și la fel și magnații industriei metalurgice din regiunea industrială Ruhr, Thyssen și Krupp. Din banii acestora au fost renovate casele private ale lui Hitler, "*Berghof*" și "*Cuibul vulturului*". Hitler dispunea de cele mai luxoase mașini ale vremii, în special modele Mercedes-Benz. Hitler a acumulat o avere estimată la 5 miliarde de RM, inclusiv mobilier scump și opere de artă jefuite, avere care după război a fost transferată statului Bavaria.

Familia Quandt

Surse istorice arată că familia Quandt, descendenți ai familiei lui Goebbels, rău-famatul ministru al propagandei naziste, dețin aproape 50% din dividendele firmei BMW, avere acumulată, cel puțin parțial, prin munca forțată a deținuților din lagărele de concentrare naziste. Harald Quandt, a fost fiul din prima căsătorie a Magdei Goebbels, soția nazistului Goebbels. Harald și fratele lui, Herbert, au moștenit după câțiva ani imperiul industrial acumulat de către tatăl lor, Günther Quandt, care producea arme pentru guvernul nazist. De asemenea, ei aveau, și mai au și astăzi, mari interese în companiile *Bayerische Motoren Werke AG* (BMW) și *Daimler AG*, producători de camioane și mașini *Mercedes-Benz* și *Maybach* (automobile de lux). Cele patru fiice ale lui Harald au moștenit în jur de 800 de milioane de dolari, sumă care le aducea între anii 1981-1996, un profit anual de 7%. Deci suma inițială a depășit astăzi 6 miliarde de dolari. În 1937, Quandt tatăl a primit titlul de *Wehrwirtschaftsführer*, nume dat oamenilor de afaceri care erau considerați importanți pentru eforturile de război ale celui de-al Treilea Reich. Între 1940 și 1945, familia Quandt a folosit munca forțată a prizonierilor de război și a deținuților din lagăre de concentrare, realitate demascată de documentarul TV german din 2007 "*The Silence of the Quandts*". Averele lor a fost estimată atunci la suma de 32 de miliarde de dolari. <https://www.youtube.com/watch?v=XXSoWRYpSzY>

În 2011 s-a demascat și faptul că familia a acumulat o parte din avere prin jefuirea întreprinderilor unor evrei germani.

Dinastii de miliardari cu un trecut întunecat

În 2022, jurnalistul olandez David de Jong a publicat cartea *Nazi Billionaires – The Dark History of Germany's Wealthiest Dynasties – Miliardari naziști – Istoria întunecată a celor mai înstărite dinastii din Germania* (vezi coperta cărții pe frontispiciul articolului). <https://www.youtube.com/watch?v=HG0BSotEP7M>

De Jong a investigat istoria a șase familii naziste înstărite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, care și după război au rămas stăpâni pe averea lor. Printre proprietățile lor se află companiile miliardare Porsche, Volkswagen, BMW precum și concernul alimentar Dr. Oetker care valorează la ora actuală 8 miliarde de dolari. Aceste companii continuă să prospere și proprietarii sunt multimiliardari în dolari sau în euro. Ele nu au fost de fapt niciodată de-nazificate. În loc să fie "transparente", familiile care dețin aceste companii, **Quandt** (despre care am scris mai sus), **Flick, von Finck, Porsche-Piëch, Oetker, și Reimann**, pretind (în afară de Reimann) că ele nu au avut niciodată o perioadă nazistă.

De Jong a investigat șase familii care au sprijinit nazismul, au avut conexiuni solide cu al Treilea Reich și care continuă să prospere, fiind multimiliardare.

Din actualii descendenți ai familiei **Reimann**, patru frați dețin împreună cca. 90% din acțiunile concernului JAB Holdings, în valoare actuală de cca. 21,5 miliarde de dolari <https://www.forbes.com/profile/wolfgang-reimann/?sh=2f0d901b7a73>.

În 2019 a apărut în presa germană o știre că tatăl și bunicul lor, Albert Reimann Jr. și Albert Reimann Sr., au fost susținători fervenți ai nazismului și au folosit munca de sclavi din lagăre. Moștenitorii susțin că nu cunoșteau trecutul familiei, dar pentru a răscumpăra păcatele familiei, au înființat un fond, *Alfred Landecker Foundation*, pe care au promis să-l susțină cu 25 de milioane de euro anual timp de 10 ani, din care să ajute victimele Holocaustului și să promoveze acțiuni educaționale împotriva antisemitismului și în favoarea democrației.

De Jong a fost surprins de faptul că foarte puțini din publicul larg cunosc această istorie. De exemplu, **August von Finck**, care a fost un mare bancher în timpul lui Hitler, a fost numit de acesta responsabil cu adunarea de fonduri pentru muzeul naziștilor din München. Drept răsplată, Hitler i-a permis să "arienezeze", adică să jefuiască băncile evreiești Rothschild din Viena și Dreyfus din Berlin. Mulțumită și acestor furturi, moștenitorii lui von Finck dețin până astăzi o bună parte din pământurile Bavariei și unii dintre ei finanțează mișcări de dreapta extremiste, neo-naziste. În timpul celor 12 ani negri de dominație nazistă, aceste familii au folosit în mod activ munca deținuților din lagăre și au participat la proiectul secret de fabricare

a unor arme naziste "miraculoase". După procesul din Nürnberg, doar trei familii de bogătași au fost judecate, dar aproape toți au scăpat nepedepsiți și cu averile intacte. În [clipul](#) de mai sus, autorul spune că în procesul de la Nürnberg, **Friedrich Flick** a fost găsit vinovat de crime de război și crime împotriva umanității. Numai una dintre cele șase familii a fost de acord să colaboreze cu investigațiile lui de Jong, restul investigațiilor le-a făcut în arhive. Familiile doreau ca investigațiile să se facă de către jurnaliști germani care să păstreze detaliile în interiorul Germaniei și să nu fie traduse în alte limbi. Familiile au întemeiat fonduri pentru a subvenționa jurnaliști convenabili lor, care își publicau rezultatele cercetărilor o dată la 3-4 ani și numai în limba germană. De exemplu, faptul că familia Quandt a folosit munca a zeci de mii de sclavi în timpul celui de-al Treilea Reich nu era cunoscut. Nu se știe câți dintre aceștia au supraviețuit muncii forțate și subalimentației. Aceleași companii au pus mâna pe multe bunuri furate de la evrei germani refugiați sau deportați.

În 2011, moștenitorii familiei Quandt au publicat un studiu de 1.200 de pagini care conține concluzii că firmele lor au fost legate în mod inseparabil de crimele naziștilor. Cu toate acestea, nimic nu s-a schimbat în realitate și companiile lor au continuat să se îmbogățească. În schimb, compania gigantică de asigurări *Alianz* a devenit transparentă, recunoscând că a refuzat să plătească polițele evreilor asigurați la ei și deportați și nici celor care fuseseră expropriați în timpul regimului nazist. Unele victime au fost compensate material.

Problema fostelor dinastii naziste rămâne și astăzi în Germania una sensibilă. Motivele pot fi diferite, dar faptul că aceste familii sunt foarte înstărite, le dă probabil și o mare influență politică.

Fiindcă această carte a lui de Jong a fost publicată recent, până acum nicio familie nu a reacționat la concluziile ei, dar reacția lor este de dorit și mai ales transparența lor.

<https://www.timesofisrael.com/nazi-past-of-top-german-business-families-is-hiding-in-plain-sight-says-author/>

Se pare că de-nazificarea Germaniei a fost doar parțială, iar cei care au rămas bogați și puternici, continuă să tragă foloase de pe urma profiturilor necurate câștigate în urma războiului și a exploatarea sclavilor din lagărele de muncă și de concentrare.

<https://www.ipost.com/International/Nazi-Goebbels-descendants-are-hidden-billionaires-503531>

Și totuși, noua generație a Germaniei a făcut tot posibilul să învețe din această tristă istorie și să schimbe lucrurile înspre bine, spre deosebire de alte țări (de exemplu Polonia), care încearcă să mușamalizeze participarea activă a unei părți a populației locale la crimele comise împotriva evreilor.